

“VLNA KRIMINALITY AFGHÁNCŮ JE FENOMENÁLNÍ, ONI EVROPANY NENÁVIDÍ,” říká muž, který s nimi desetiletí pracuje

- CZ24 News | 20. srpna 2021

RAKOUSKO: Stále je u nás zřejmě většina lidí zcela slepých, ochotných uvěřit, že jsme povinni přijímat někoho ze zcela jiné kultury, navíc někoho, kdo se zde nikdy neintegruje, ale naopak bude zcela jasným bezpečnostním rizikem. Upozorňovat na to, co se děje na jih i západ od našich hranic, kde mají s Afghánci obrovské problémy, zřejmě nemá cenu, neboť jde o pověstné házení hrachu na stěnu. Ovšem co může lépe přesvědčit než výpověď člověka, který po desetiletí pracuje s cizinci, kteří přichází do Evropy z nekompatibilních kultur?

Přečtěte si proto, co vypovídá člověk, který má s Afghánci bohatou zkušenost. Výpověď Rakušana (kdysi nadšeného vítáče) nyní žijícího v USA, který má s touto komunitou ty nejhorší možné zkušenosti, je velmi dlouhá, avšak i přesto doporučuji přečíst si výpověď až do konce. Povinně by si ji však měl přečíst každý, kdo chválí vládu za dovoz Afghánců:

V roce 2014, kdy se do západní Evropy začaly valit vlny cizinců, reagovali občané i úředníci velkoryse a otevřeně. Údajně “vyčerpaní uprchlíci” se jim vysmívali z vlaků a autobusů, kolem nichž byly davy lidí nesoucích dary oblečení a jídlo a držících transparenty s nápisem “Uprchlíci vítajte”.

Některé z nadcházejících potíží se očekávaly: nováčci nemluví místními jazyky, mohou být traumatizováni a pravděpodobně bude trvat dlouho, než si zvyknou. Přinesli s sebou i své etnické, náboženské a sektářské konflikty, což je přivedlo do bojů mezi sebou. Všechny tyto věci se staly, ale Angela Merkelová slíbila, že budou zvládnutelné. “Wir schaffen das.”

Došlo však k jednomu vývoji, který se neočekával a nebyl snesitelný: k velkému a rostoucímu výskytu sexuálních útoků spáchaných na místních ženách. Útočili na náhodné dívky a ženy, často šlo o násilí spáchané gangy nebo smečkami mladých mužů. Útoky byly velmi brutální, bez preambule. Zpočátku byly incidenty bagatelizovány nebo ututlány. Počet incidentů však stoupal a mnoho z nich se odehrálo na veřejnosti. Když se případy dostaly k soudu, nemohla být záležitost již zametena pod koberec politické korektnosti. A s oficiálním uznáním a veřejným zpravodajstvím se objevila podivná a záhadná poznámka pod čarou. **Většinu útoků páchali cizinci jedné konkrétní národnosti: Afghánci.**

Afghánci vlastně ani neměli být součástí migrační vlny. Byli to Syřané, kteří byli očekáváni. Afghánistán, místo přetrvávajících a chronických konfliktů, již nebyl na oficiálním seznamu. Přesto evropské orgány a veřejnost soucítily a chápaly, proč Afghánci chtěli opustit zemi.

Evropané byli náchylní k pozitivnímu postoji k Afgháncům. Rychle se však ukázalo, že s těmito mladými afghánskými muži je něco špatně, velmi špatně: páchali sexuální zločiny v mnohem větší míře než ostatní přistěhovalci, dokonce i ti ze zemí, které byly stejně či více zaostalé, stejně islámské a konzervativní a pravděpodobně stejně misogynní.

Většinu svého profesního života jsem pracoval na otázkách týkajících se uprchlíků, od pákistánských táborů během sovětské okupace Afghánistánu po Jemen, Súdán, Thajsko, Etiopii, Džibutsko,

Libanon, Bosnu, Nikaraguu a Irák a hluboce soucítím s jejich neutěšenou situací. Ale nikde jsem se nesetkal s fenoménem, jako je tento. Viděl jsem uprchlíky uvězněné za okolností, které je učinily zranitelnými vůči znásilnění, táborníky nebo vojáky. Ale aby se uprchlíci stali pachateli tohoto zločinu na místě, které jim poskytlo azyl? To bylo něco nového.

Před několika týdny vyhlásilo rakouské město Tulln úplné zastavení dalšího přijímání uprchlíků. Jak starosta jasně řekl, toto rozhodnutí bylo zaměřeno na Afghánce, ale z právních a administrativních důvodů mohlo být vyhlášeno pouze globálně. To nebylo záměrem města - právě dokončilo výstavbu drahého, zbrusu nového zařízení pro příchozí žadatele o azyl, které však nyní, jak starosta prohlásil, bylo předáno jinému účelu. Jeho přesná slova: "Máme toho dost." Zlomovým bodem po sérii znepokojivých incidentů, které byly vždy dílem Afghánců, bylo brutální hromadné znásilnění patnáctileté dívky, unesené z ulice, když byla na cestě domů. Byla odvedena a hromadně znásilněna Afghánci.

A to byla jen jedna z řady pobuřujících událostí, všechny šly na účet Afghánců.

Před nějakou dobu byla ve Vídni mladá turecká výměnná studentka pronásledována na veřejných toaletách třemi Afghánci. Zavřeli dveře a začali na ni divoce útočit. Chytili ji za krk a opakovaně ji udeřili hlavou o porcelánovou záchodovou mísu, aby ji omráčili. Když se jim nepodařilo zlomit její zoufalý odpor, střídali se na ní - zatímco ji ostatní drželi, jeden ji vždy znásilnil. Mladá žena skončila v nemocnici. Byla natolik traumatizovaná, že uprchla domů do Turecka, kde je stále v depresi a nešťastná.

Chvíli trvalo, než byl tento vzorec uznán, protože až donedávna se západoevropská média záměrně zdržovala identifikace útočníka - cizince. Teprve když se korelace stala příliš dramatickou, se tato politika změnila. **V tu chvíli se ukázalo, že úřady věděly o rozsáhlých výskytech sexuálních útoků migrantů a z politických důvodů je záměrně kryly.** Například gang padesáti Afghánců, kteří terorizovali ženy v okolí lineckého vlakového nádraží, byl vládním úředníkem omilostněn poznámkou, že to byl nešťastný důsledek špatného počasí a že jakmile přišlo léto, mladí muži se rozptýlili do veřejných parků a už se tam nepohybovali.

Mohl bych napsat stejnou zprávu o Švédsku, Německu nebo jakékoli jiné zemi azylu v Evropě, ale zaměřuji se na příklady z Rakouska, protože to je evropská země, ze které pocházím a znám ji nejlépe. Tak se podíváme na rakouský tisk. To je z *Österreichu*, deníku distribuovaného zdarma ve veřejné dopravě, a tak ho čte v podstatě téměř každý. Titulní strana: Afgháncem (osmnáct) napadl mladou ženu na dunajském festivalu. Opět došlo k pokusu o znásilnění Afgháncem.

Jednadvacetiletou slovenskou turistku osahávala skupina mužů. Podařilo se jí utéct, ale pronásledoval ji jeden z nich, afghánský žadatel o azyl, který ji chytil a odtáhl do křoví. Policisté v civilu si zápasu všimli a na poslední chvíli zasáhli, aby zabránili znásilnění. Strana deset: Pětadvacetiletý Afgháncem se pokusil znásilnit mladou ženu, která seděla na slunci v parku. Čtyři odvážní kolemjdoucí odtáhli muže od oběti a drželi ho, dokud nepřijela policie. Strana dvanáct: Dva Afghánci byli odsouzeni za pokus o znásilnění ženy ve vlaku ve Štýrském Hradci. Muži, kteří žijí v rezidenci žadatelů o azyl, nejprve mladou ženu urazili obscénními slovními poznámkami, než ji napadli. Když křičela o pomoc, přispěchali jí na pomoc cestující z jiných částí vlaku.

Mohou tito muži očekávat, že jejich pokusy budou úspěšné? Opravdu si myslí, že budou schopni znásilnit ženu na hlavní ulici města uprostřed dne? Ve vlaku plném dalších cestujících? V navštěvovaném veřejném parku v časných odpoledních hodinách? Nejsou schopni logického myšlení nebo to ani není jejich cíl? Chtějí jen způsobit momentální ženskou hysterii a dotknout se některých zakázaných míst cizího těla? Co se to tady děje? A proč Afghánci? Podle rakouských policejních statistik způsobují Syřané méně než 10 procent případů sexuálních útoků. Afghánci, jejichž počty jsou srovnatelné, jsou zodpovědní za ohromující polovinu všech případů v Rakousku.

Do Googlu zadejte *dvě slova - Afghane Vergewaltigung* - a spatříte hojnost otřesných incidentů. Mentálně retardovaná žena v Linci, unesená, odvečená do bytu Afghánce a znásilněná, dokud se jí konečně nepodařilo utéct do koupelny, otevřít okno a zakřičet o pomoc. Podobné incidenty ukazují na chladnokrevného predátora, který jedná plánovitě a promyšleně.

Veřejné bazény čelí epidemiím útoků mladých afghánských mužů, kteří si navíc myslí, že je dobrý nápad se odhalit, shodí si kalhoty a stojí tam nazí, dokud nezasáhnou plavčíci a nevyhodí je z areálu. Předpokládejme, že v určitém okamžiku jeden nebo dva z těchto mladých mužů mohli slyšet příběhy o nudistických plážích a mysleli si, že se připojí. Ale to je jen stěží vysvětlení.

Navíc, během několika hodin nebo dnů po jejich příjezdu, jiný Afghánec vzdělává nováčky o tom, jak se orientovat v zemi: do jakých kanceláří jít a co říct, když se tam dostanete, kde požádat o další pomoc, kde najít bydlení zdarma a tak dále. Když se to všechno naučí, můžou přijít na to, jak se oblékat.

Takže znovu: co se děje? Proč se to děje? A proč Afghánci? V oběhu je několik protichůdných teorií.

Za první: "Opijí se." Jeden Afghánec, který žije desítky let ve Vídni a pracuje jako certifikovaný soudní překladatel a poradce, a je tedy důvěrně obeznámen s těmito případy a zúčastněnými osobami, toto vysvětlení odmítá. Spíše se podle něj rozneslo, že tvrzení, že byl duševně nezpůsobilý během zločinu - včetně alkoholu nebo drog - se považuje za polehčující okolnost. Obžalovaní pak tuto výmluvu předloží. Například řeknou, že vypili dvě piva a nepamatovali si nic ze svých následných akcí. Tato teorie také nevysvětluje, proč by Afghánci měli být náchylnější k alkoholem vyvolané sexuální agresí než jiní mladíci ze srovnatelného prostředí.

Druhá teorie předpokládá zmatek způsobený střetem kulturních hodnot. Tito mladíci, jak teorie tvrdí, pochází ze země, kde jsou ženy pouhými temnými siluetami zcela skrytými pod burkou. Konfrontování s dívkami v tílku a krátkých šortkách ztrácejí kontrolu nad zdravým rozumem a jejich hormony se bouří. Tato teorie, kromě toho, že dělá viníka z oběti, je na vodě. Stejnou reakci by pak měli projevit i další mladí muži z přísných islámských společností, kde je genderová segregace normou. Proč by takhle reagovali převážně Afghánci? A jak to vysvětluje třeba případ dvaasedmdesátileté důchodkyně, která venčila psa, když byla napadena, zbita a znásilněna mladým Afghánцем? Nebo případ školáka, uneseného a hromadně znásilněného ve Švédsku skupinou Afghánců?

Pokud skutečně přezkoumáme vzorec útoků, můžeme tuto teorii brzy odmítnout. Obvykle nejsou preferovanými cíli provokativně oblečené mladé ženy, které zmatený muslim z ultrakonzervativního vnitrozemí mylně interpretuje jako promiskuitní. Ne; často jsou oběťmi matky s malými dětmi. Hádám, že pro útočníka se zdají být snadnějšími cíli, protože se předpokládá, že budou znevýhodněny ve své schopnosti bránit se, ale může existovat také nějaký freudovský rozměr.

V jednom nedávném případě, který vyvolal obrovský veřejný protest, byla žena na procházce v parku u Dunaje. Měla s sebou dvě děti, batole a dítě v dětském kočárku. Zčistajasna na ni skočil Afghánec, shodil ji na zem, kousal, škrtil a pokusil se ji znásilnit. V boji se kočárek vydal směrem k náspu a dítě se málem utopilo řece pod ním. Když se její druhé dítě zděšeně dívalo, statečně odrazila útočníka a strhla mu kapuci z bundy, což později rakouskému policejnímu psovi umožnilo ho vypátrat.

Při dalším incidentu se dvě mladé ženy procházely v poledne po pěší zóně malého rakouského města a tlačily své děti v kočárcích před sebou, když byly náhle napadeny několika Afghánci, kteří se na ně vrhli a strhli jim oblečení, ale byli zadrženi dříve, než mohli napáchat další škody. Je jasné, že můžeme odmítnout teorii "byli opilí a nevěděli, co dělají", stejně jako "mysleli si, že si o to ženy

žádají”.

Tím jsme přešli ke třetí, přesvědčivější a znepokojivější teorii – té, kterou předložil můj afghánský přítel, soudní překladatel. Na základě stovek interakcí s těmito mladými muži v jeho profesních schopnostech v posledních několika letech se domnívá, že zjistil, že jsou motivováni hlubokým a trvalým pohrdáním západní civilizací. **Pro ně jsou Evropané nepřítelem a jejich ženy jsou legitimní kořistí, stejně jako všechny ostatní věci, které si zde lze vzít: bydlení, peníze, pasy.** Na jejich zákonech nezáleží, jejich kultura je nezajímavá a nakonec jejich civilizace stejně padne. Není třeba se asimilovat, tvrdě pracovat nebo se zde snažit vybudovat si slušný život – **tito Evropané jsou příliš měkkí na to, aby vás vážně potrestali za přestupek, a jejich dny jsou sečteny.**

A nejsou to jen sexuální zločiny, poznamenává můj přítel. Ty mohou veřejné mínění nejvíce rozrušit, ale stejně obvyklé je i úmyslné zneužívání sociálního systému. Afghánci mají podle něj zvláštní sklon šidit systém: lhát o svém věku, lhát o své situaci, předstírat, že jsou mladší, postižení, že patří k etnické menšině apod.

V průběhu svého výzkumu jsem se v **Rakousku setkal s třicetiletými muži s rodinou, kteří tvrdili, že jsou “nezletilí bez doprovodu”**. Setkal jsem se s lidmi, kteří zkreslovali staré zranění z dopravní nehody jako důkaz, že byli mučeni. Dozvěděl jsem se o afghánské rodině, která před dvěma desetiletími emigrovala do Maďarska. Děti se tam narodily a navštěvovaly maďarské školy. Když vypukla uprchlická krize, lákána zprávami o všech souvisejících dávkách, tato rodina se rozhodla přijmout novou identitu a dostat se do Švédska pod záminkou, že jsou zcela novými uprchlíky. Tvrdili, že během svého “letu” ztratili doklady, zaregistrovali se pod novými falešnými jmény a snížili věk svých dětí; matka se prohlásila za vdovu. Nyní žijí spolu se svým šťastným, srdečným a velmi živým otcem – který se vydává za strýce. To vše s tučným měsíčním sociálním šekem – stali se tak samolibými parazity, kteří vysávají švédské daňové poplatníky.

“Budou tam stát, plešatí, prošedivělí a budou trvat na tom, že je jim osmnáct,” řekl mi rozhořčený rakouský prokurátor. Poté, co “ztratili” své dokumenty, jediný způsob, jak vyvrátit i to nejabsurdnější tvrzení, je prostřednictvím drahých laboratorních testů. Pokud nemáte žádné dokumenty, můžete tvrdit cokoli a pak počkat, až se systém pokusí dokázat opak. Pokud jste odmítnuti, žádný problém: můžete podat odvolání. Jakmile vkročíte do Evropy, je téměř nemožné se vás zbavit. Vskutku, můžete doslova spáchat vraždu. Pokud vás soud shledá vinným ze znásilnění, musíte pouze tvrdit, že pokud budete posláni domů, vaše konzervativní společnost vás za nečestný čin zabije – **pak nemůžete být posláni pryč, protože právo EU zakazuje vydání, pokud to ohrožuje život jednotlivce.** A vrazi nemohou být posláni zpět do zemí, o nichž je známo, že mají trest smrti.

Mladí afghánští útočníci říkají, že nemají žádnou kontrolu nad impulzy, že jejich hormony zuří a že nenávidí sebe i svět, ale především, že nebudou tolerovat ženy, které jsou šťastné, sebevědomé a cítí se bezpečně na veřejných prostranstvích. Říkají, že nemají v úmyslu respektovat právo, zvyky, veřejné mínění, místní hodnoty nebo společnou slušnost, které tak nenávidí.

Afghánci ze střední třídy jsou pochopitelně rozrušeni a v rozpacích, když vidí svou národnost takto zneuctěnou těmito neomalenými nováčky. A přesto jsou součástí problému. Mnohé z jejich činů kryjí a jsou tak spoluviníky. Pachatelům radí, jak se nejlépe vykrotit z následků a dokonce přímo vymýšlí podvody, aby pomohli krýt nezákonné činy přátel, příbuzných a náhodných neznámých Afghánců.

Tihle mladí muži jsou “naši”. Vyrostli v letech, kdy jsme byli – jako západní svět – dominantním vlivem a pokladníkem v afghánské společnosti. Od roku 2001 Západ utratil miliardy za afghánský školský systém, který rádi uvádíme jako jeden z našich největších úspěchů. Tito mladí muži bud'

navštěvovali tyto školy, v takovém případě byly investice do jejich vzdělávání horší než zbytečné, nebo neměli přístup do školy, v takovém případě musely být peníze podvodně odkloněny. USA investovaly také mnoho, mnoho milionů dolarů do genderových programů a programů právního státu, financovaly rozhlasové programy a celé televizní stanice věnované tomuto cíli. A tady jsou jejich "absolventi", běsnící po celé Evropě jako nejhorší druh divokých zvířat.

Význam americké uprchlické politiky je bohužel zřejmý. Bude to vyžadovat důkladnou prověrku, abychom vymýtili tak hluboce narušené, zvrhlé mladé muže, jejichž ochota klamat je tak výrazná a jejichž motivy jsou tak iracionální.

Což mě přivádí ke konečné teorii, která se v Rakousku ventiluje: že tito destruktivní, šílení mladí muži jsou záměrně infiltrováni do západní Evropy, aby způsobili zmatek a rozkol i uvnitř západní společnosti.

Tolik tedy z výpovědi člověka, který zná Afghánce lépe, než kdo jiný. Pracoval s nimi už za dob působení sovětských vojsk v zemi a posléze i v Rakousku a dalších evropských zemích. Na závěr ještě navrhuje řešení, ovšem to se nijak neslučuje s politikou EU, neboť v něm navrhuje okamžité deportace všech násilníků.

Jediným řešením by tak bylo ukončení pro Evropany genocidní EU a také monopolu neutuchající mediální propagandy mainstreamu, který o tom, jak velkým nebezpečím Afghánci jsou, zarytě mlčí. A je jisté, že i nadále mlčet bude...

Autor: Slovanka